

صلی علیہ وسلم

دراسلم نیازمندیهای قاضی

بگوشه تأمین می شود

مسئله حقوق قاضی و نحوه ارتزاق او از بیت المال و یا تأمین نیازمندیهای او از راه دیگر، از مباحث مهم فقه قضائی اسلام است.

زیرا می دانیم که تأمین نیازمندیهای قاضی و بر طرف ساختن احتیاجات مالی او، در عمل کرد و نحوه قضاوت های او بی تأثیر نیست.

کمودها ممکن است سبب انحراف قاضی از محور حق و گرایش او به مادیات و احیاناً رشوه خواری و... گردد و در نتیجه، حکم و قضاوت بی طرفانه انجام نگیرد، و به سود و زیان طرفی بناحق حکم شود!

درباره رشوه خواری برخی از قضات، داستانهای شیرین و احیاناً ظفر آلود، فراوان دیده می شود که برخی از آنها معلول نازمادی و عدم تأمین مالی قاضی و برخی دیگران اشی از بی تقویتی و عدم عدالت است که اسلام در هر دو مورد، تاکید فراوان و دقت لازم را، به عمل آورده است. و حتی اینکه آیا قاضی می تواند هدایائی پذیرد یا نه، بحث دقیقی را مطرح می سازد.

می گویند: یکی از متخصصین آهنگربود، و برای اینکه قضاوت بنفع او انجام گیرد تیشهی جالبی به قاضی هدیه کرد. غافل از اینکه طرف دیگر هم به همین منظور، نمایی زیبا تقدیم داشته است! در هنگام محاکمه آهنگرا احساس کرد که مسیر دعوا و حکم بنفع او پیش

نمی‌رود و یا احتمال اینکه قاضی فراموش کرده باشد، گفت: «جناب قاضی چرا مساهمه می‌فرمایید، تیشه را به ریشه بزن و کار را تمام کن!».

طرف دیگر که متوجه جریان بود گفت: اگر نند جلوی برند کی تیشه را نگرفته باشد..! و بدینوسیله هریک به نحوی قاضی را در جریان هدیه پارشوه‌های خود، قرارداده و مجددآ پادآور آن شدند.

یا داستان رندی که کوزه عسلی که فقط قسمت بالای آنرا از عسل وزیر آنرا باچیز-های بی ارزش پرساخته بود و سندی به نفع خود به امضای حاکم گرفته بود، و قاضی پس از خالی کردن، متوجه نیرنگ او شده و فردای آن روز بذاد گفت اشتباهی درست تو است بیاور درست کنم تا دچار اشکال نگردد.

- طرف گفت: قربان اشکال در کوزه عسل هست نه درست!

اینک برای روشن تر شدن بحث نحوه ارتزاق قاضی به بررسی می‌نشینیم و می‌گوئیم

که :

۱- اگر امکانات مالی قاضی خوب بود و پاسخگوی نیازمندیهای او، باشد و قاضی به عنوان واجب کفایی انجام وظیفه کند، و بر او واجب عینی نباشد، بهتر است که از بیت المال مطالبه حقوق نکند، هرچند هم اگر مطالبه بکند، اشکالی ندارد، چون برای مسلمانان و مصالح آنان کار می‌کند.

ولی اگر پذیرش منصب قضایت بر قاضی لازم و واجب باشد و امکانات مالی او کاف نیازهای زندگی را ندهد، وياضایا واجب کفایی باشد ولی امکانات مالی قاضی کاف ندهد باید دید که اسلام چگونه نیازمندیهای این دو فردا بر طرف می‌سازد،

در اینجا چند طرح است:

۱- طرفین دعوا حقوق واجرت اورا تامین کنند.

۲- با قرار مالی بامتخاصین، اقدام به کار ورفع خصوصت و... کند. (از باب جعله و قرارداد)

۳- گرفتن رشوه از متخاصین.

۴- پذیرش هدایا و تخفه‌ها.

۵- پذیرش سایر احترامات از قبل دست بوسی‌ها و احترامات دیگر و خدمات مجانی و....

۶- تامین حقوق او از بیت المال و بودجه دولت.

گرفتن مال از متخصصین به عنوان جuale و قرارداد بهاینکه طوفین دعوا بگویند :
هر که میان ما قضاؤت بعث کند فلاں مبلغ را به او خواهیم داد، جایز نیست و به دلائلی از جمله به روایت صحیح عمار از امام صادق (ع) که آن را حرام و باطل شمرده است. و آنرا در ردیف اجرت برگناه و ارتزاق از درآمد فحشاء و مشروبات الکلی قرار داده است. (۱)

باتوجه به مفهوم این روایت، گرفتن اجرت از متخصصین نیز حرام می باشد، زیرا هر چند جuale غیر از اجازه است ولی در اصطلاح عرف عام به هر دونوع درآمد اجرت گفته می شود. خواه بصورت اجیری باشد، یا بصورت جuale. و تقاضاوت این دونوع قرارداد این است که در اولی، طرف قرارداد مشخص می باشد مثلاً می گوید: فلاں دربرابر اجرت معین قضاؤت کن ولی در دومی طرف کارکلی است مثلاً می گویند هر کس به دعوای مارسیدگی کند، این مبلغ را به او می دهیم.

گرفتن رشوه

رشوه یعنی دریافت هر نوع مالی توسط قاضی برای اینکه قضاؤت به نفع صاحب مال کند، که این عمل به اتفاق تمام علمای اسلام، حرام است. حتی اگر اصل قضاؤت به نفع او حق باشد.

در این باره به آیات و روایات متواتری از جمله به آیات ۱۸۸ سوره بقره و ۳۶ سوره مائدہ استدلال شده است.

«در اموال یکدیگر به نحو باطل و نامشروع تصرف نکنید و آنرا (به عنوان رشوه) بدسوی حکام (وقضاة) سر از پر ننمایید تا بینو سیله قسمتی از اموال مردم را به گناه معرف ننمایید درحالی که شما می دانید. (۲)

۱- والساحت انواع کثیرة منها ما اصبت من عمال الولاة ومنها اجر القضاة واجور الفواجر وثمن الخمر والنبيذ المسكر ص ۳۸ و ۳۷ كتاب القضاة والشهادت. ووسائل الشيعة

ج ۱۲ باب ۵ حدیث ۱۲

مال حرام دارای انواع متعددی است از جمله اموالی که از کارمندان ظالمان گرفته می شود و از آن جمله است، حقوق و اجرت قضاؤت و اجرت زنای بدکاره و اجرت و بول شراب ...

۲- ولا تأكلوا اموالكم بينكم بالباطل وتسلو بها الى الحكام لتأكلوا فريقاً من اموال الناس بالاثم وانتم تعلمون. ۱۸۸ بقره

چهار علمای دینی و دانشمندان یهود، ملت یهود را از گناه خوردن حرام (رشوه) جلوگیری نمی‌کنند و چه بدکاری است که مرتكب می‌شوند. (۳)

روایات زیادی که رشوہ را به منزله کفر به خداوند دانسته است چنانکه «اصبع بن نباته» از حضرت علی (ع) نقل می‌کندکه: «وَإِنْ أَخْذَ الرِّشْوَةَ فَهُوَ شَرِكٌ» اگرحاکم رشوہ بکری د، مشرک است. (۴)

و در روایات عمار از امام صادق (ع) آمده است که: الرشاء في الأحكام فهو كفر بالله العظيم، رشوہ خواری در احکام کفر به خداوند بزرگ است. (۵)

در روایت جابر، پیامبر (ص) چنین اشاره داده است و نیز آنحضرت فرموده است که: «لَعْنَ اللَّهِ الرَّاشِي وَالْفَرْتَشِي» خداوند رشوہ خوار و رشوہ دهنده الرعن است می‌کند. (۶)

حتی گرفتن هدایا و تخف برای اینکه جلب توجه قاضی شود تادر محکمه به تنع آنان قضاویت کند. نیز حرام شمرده شده است که بعد آن توضیح داده خواهد شد.

زیرا علاوه بر اینکه در اصطلاح عرف و عموم مردم به چنین هدایایی رشوہ احلاق می‌شود بلکه در همان روایت معروفی که اصبع بن نباته از علی (ع) نقل می‌کند، علی (ع) گرفتن هدیه را بدین منظور خیانت و حرام دانسته است «وَإِنْ أَخْذَ هَذِهِ كَانَ خَلُولاً». (۷)

و هر چند کلمه رشوہ با هدایه تقاضاوت دارد ولی در عین حال در این گونه موارد، ملاک و تیجه آنها یکی است. و هردو برای جلب توجه و کشاندن قاضی در حکم به تنع صاحب مال و هدایه است.

ولی دریاقت مال و حقوق از بیت المال دولت اسلامی برای امرار معاش در موارد زیادی اشکال ندارد مثلاً اگر قضاویت بر او واجب عینی نباشد، واهم اموالی برای ارتزاق به میزان کفاایت نداشته باشد، در این صورت می‌تواند از بیت المال مثل خمس و درآمد اتفاق و... ارتزاق نماید چون مصارف آنها در مصالح مسلمانان است و مسالمه قضاویت و رفع خصومت‌ها بین مسلمانان از مهم ترین مصالح مسلمانان می‌باشد. و برای حفظ نظام دینی و دنیوی و اجرای حدود و دیات و قوانین اسلام باید نظام قضائی برقرار باشد.

۳- لولایه‌ام الربانیون والاحبار عن قولهم الاثم واکلهم السحت ، لبس ما كانوا يصنعون.

طبق نظرفهای اسلام، اجرت برواجبات حرام است، و بنابراین قاضی که قضایت بر او متعین و واجب است نمی‌تواند، اجرت بگیرد ولی بسیاری نیز در این گونه موارد، ارتزاق از بیت المال را با کمال احتیاط و دقت لازم به اشکال می‌دانند! دریخت‌های قبلی اشاره‌ای داشتیم که امیر مؤمنان علی (ع) به مالک اشتردستور می‌دهد که درباره قاضی ورفع نیازهای اوچنان کشاده دستی کن تامحتاج نباشد که به سوی مردم دست نیازدار از بکند. ۱۱

«واسخ له بالبذل ما يزيل علته و تقل معه حاجته الى الناس ...»
۹(۱)

و این خودنمونه عالی از استقلال قضائی و اهمیت مقام قاضی در اسلام است که در شماره‌های آینده به پاری خداوند در این زمینه و ... بحث خواهیم کرد.

۱- نهج البلاغه مکتوب ۵۳ ص ۱۰۰

پقیه از صفحه ۲۶

پیام حوزه علمیه و رسالت عظیم آن در این عصر حساس و دوران منوشت ساز، می‌تواند پیام سازندگی و نشاط، پیام معنویت و جهاد، پیام صلح و صفا و پیام ارشاد و هدایت و روشنگری و پیام مبارزه با جهل و فساد و اثانت گردد.

حوزه‌های علمیه به عنوان میراث انبیاء و پیشوایان معصوم به عنوان تنها یادگار مشعلداران هدایت و ارشاد چراغ هدایت و ارشاد را بدست گیرند و مردم تشنه علم و هدایت را به فیض دیدار حقیقت نائل سازند و این امر مستگی به حدود همت و اراده و شوق و علاقه فضلاً و دانشمندان و اساتید و طلاب و دانشجویان و دانش پژوهان این حوزه هادر تاچه حدود با این مسائل برخورد اساسی و جدی داشته باشند و اراده‌ها و تصمیمات خود را تاچه‌بایه اندازه گیری و هدف گیری نمایند که دخالت کامل در حدود موقیت را دارد.

پقیه از صفحه ۷۱

با موسن حوزه همکاری صمیمانه داشته است، اویکی از فضلای حوزه قم بود، که در سالهای تبعید امام، فعالیت و تلاش مستمری در انجام خدمات اسلامی بر عهده داشت و به امور خانواده‌های زندانیان و تبعیدی‌های رژیم گذشته رسیدگی می‌کرد. او علاقه فراوانی به تفسیر و علوم قرآن داشت و اثر جاوده‌انی از خود در این باره باقی گذاشته است بنام سعفون حق ... و چند جزء از این تفسیر چاپ شده است، متأسفانه رحلت و شهادت وی مانع از اتمام آن گردید. روانش شاد باد.